

ἡ πρὸς τὸ χλοῖνον κρέας ἀποστροφή των, μεταδόθη εἰς αὐτοὺς ἐκ παραδόσεως ὑπὸ τῶν Ταρτάρων, μετὰ τὸ θρήσκευμα τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσιν ἄλλο τι κοινόν. Εἰς τὰ χωρία ὅπου διατηροῦνται ἀκόμη τὰ παλαιὰ ἔθιμα ὁ Σοτρίκ (1) περιφέρεται τὴν πέμπτην τὸ ἑσπέρας διὰ τὰ ἀναγγεῖλη τὴν ἑορτὴν τῆς ἑπαύριον· κατὰ

(Εἰκ Β'). Ἰματισμὸς Τθουβάχου γυναικὸς καὶ ἀνυπάρχου κόρης

τὴν ὁποίαν κάνεις δὲν ἐργάζεται. Οἱ ὑπνέται καὶ αἱ γυναῖκες, αἵτινες εἶναι ἀπηγορευμένον νὰ παρ εὐρίσκωνται εἰς τὰς πανδήμους θυσίας, προσέχονται ἐνώπιον ἐνὸς ἱεροῦ δέματος, τὸ ὁποῖον καλεῖται Ἰρίχ· τὸ δὲ λοιπὸν τῆς ἡμέρας δαπανῶσιν εἰς ἀργίαν καὶ κραιπάλην. Τὸ δέμα τοῦτο σῦγκεται ἀπὸ 15 βλαστοὺς ἀγρίας ῥόδης, τέσσαρας περίπου πόδας μῆκος ἔχοντας καὶ δεδεμένους ἀπὸ τοῦ μέσου διὰ σχοινίου κατεσκευασμένου ἐκ φλοιοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον κρεμῶσι τεμάχιον αμοιτέρου. Ἐκάστη οἰκία ἔχει τὸ ἴδιόν της Ἰρίχ, τὸ ὁποῖον θέτουσιν εἰς ἓνα ἐκ δύο γεινιαζόντων θαλάμων ἐν πλήρει καθαρότητι ἐπιμελῶς διατηρούμενον·

(1) Ἐκατόνταρχος ἢ ἀρχηγὸς 100 ἀνθρώπων ἐκλεγόμενος ὑπὸ τῆς κοινότητος· τοιοῦτος δὲ εὐρίσκειται εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Ρωσσίας· ὑπόκειται δὲ ὁ Σοτρίκ εἰς τὸν Σταρδόσσα ἢ τὸν πρωτόγερον τοῦ χωρίου.

βάλλουσι δὲ τὸ Ἰρίχ εἰς τὴν καταφανεστέραν αὐτοῦ γωνίαν, καὶ κάνεις δὲν τολμᾷ νὰ τὸ ἐγγίση μέχρι τοῦ φθινοπώρου, ἐποχῆς, καθ' ἣν φέρουσι νέον, ἀφ' οὗ ὅλα τὰ φύλλα τοῦ παλαιοῦ καταπέσωσι· τότε μόνον ἐγγίζουσι τὸ παλαιόν, ῥίπτοντες αὐτὸ μετ' εὐλαβείας ἐντὸς ῥύακος.

Ἄπαντα ἡ κοινότης προσφέρει κατ' ἔτος πάνδημον θυσίαν εἰς τόπον ἐπὶ τοῦτου καθιερωμένον καὶ καλούμενον Κερεμέτ. Ἐκλέγουσι δὲ πρὸς τοῦτον τὸν σκοπὸν μέρος τι ἀπομακρυσμένον τοῦ χωρίου, καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν πλησίον πηγῆς, ἢ ῥύακος, καὶ εἰς γήπεδον εὐάριστου θέας καὶ κατάσκιον ἀπὸ δένδρα. Τὸ Κερεμέτ εἶναι τετράγωνον, περιπεφραγμένον πανταχόθεν ὑπὸ πασσάλων ἔχοντων ὕψος 5 ποδῶν· ἀφίνοσι δὲ εἰς αὐτὸ τρεῖς εἰσόδους, ἢ θύρας, τὴν μὲν ἐν τῷ μέσῳ πρὸς ἀνατολάς, τὴν δὲ πρὸς ἄρκτον καὶ τὴν τρίτην πρὸς δυσμάς. Πρέπει δὲ ἡ πρὸς ἄρκτον θύρα νὰ ἦναι ἀντικρὺ τῆς πηγῆς, ἢ τοῦ ῥύακος· διότι τὸ διὰ τὴν θυσίαν ἀναγκαῖον ὕδωρ, ἀφ' ὁποίου δῆποτε μέρους καὶ ἂν μετακομίζεται, δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Κερεμέτ εἰμὴ δι' αὐτῆς. Τὰ θύματα καὶ αἱ προσφοραὶ δὲν εἰσέρχονται εἰμὴ διὰ τῆς πρὸς ἀνατολάς θύρας, ἢ δὲ πρὸς δυσμάς χρησιμεύει ὡς θύρα εἰσόδου καὶ ἐξόδου εἰς ἅπαντας. Πλησίον ταύτης ὑπάρχει θέσις τις ἐστιγασμένη ὅπου ψήνονται τὰ κρέατα τῶν θυσιασθέντων ζώων. Στήθουσι δὲ τράπεζαν μεγάλην ἐπὶ πασσάλων ἐμπροσθεν τοῦ τόπου τοῦτου, ἐν ἣ παραθέτουν τὰ ἱερὰ πέμματα καὶ ἄλλας προσφοράς. Παρὰ τὴν πρὸς ἄρκτον κειμένην θύραν εὐρίσκειται ἄλλη τις μεγίστη τράπεζα χρησιμεύουσα διὰ τὴν ἐκδορὰν καὶ τὸν ἀγνισμὸν τῶν θυμάτων, πρὸς δὲ τὴν

ἀρκτοδοτικὴν γωνίαν εὐρίσκονται ἀκόντια, ἐπὶ τῶν ὁποίων κρεμῶσι τὰ δέρματα τῶν θυσιασθέντων ζώων. Εἰς ὅλα τὰ ὀπωσθῶν σηματικά χωρία ὑπάρχει ἓν μέγα Κερεμέτ διὰ τὰς δημοσίους καὶ πολλὰ ἄλλα μικρὰ διὰ τὰς μερικὰς θυσίας. Οἱ Τθουβάχοι οἱ κατοικοῦντες τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Ἀλατρί κατασκευάζουσι ξύλινον οἰκίσκον ἐν μέσῳ τοῦ Κερεμέτ ἔχοντα θύραν πρὸς ἀνατολάς, ὄρθιοι δὲ τρώγουσι παρ' αὐτῷ τὰς θυσίας, αἵτινες παρατίθενται ἐπὶ τραπεζῶν καλυπτομένων μετ' ἀπερὸς ἀνδρόνδρα· πηγνύουσι δὲ εἰς τὸ μέσον τῆς καλύβης ταύτης μικρὸν ἀκόντιον διαπερῶν τὴν στέγην, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ οἰκίσκου προσαρμολοῦσι πλατὺν σιδηρῶν δακτύλιον, τοῦ ὁποῦ τὰ ἄκρα εἶναι δξύστομα, δὲν ἀποδίδουσι δὲ καμμίαν ἰδιαιτέραν λατρίαν εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον μὴ ἀπαντῶμενον εἰς ἄλλα δημόσια Κερεμέτ.

Κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα ὀνομαζόμενον Τζουγκούτς, ἐποχὴν τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς καὶ τῆς